

LINDEMANS, Jan Jozef R.M. (Opwijk 2 juli 1888 – Brussel 14 september 1963).

Groeide op in een familie die tot de plaatselijke middenstand behoorde en waar een sterke intellectuele belangstelling leefde, onder meer wat plaatselijke geschiedenis betrof. Lindemans volgde middelbaar onderwijs aan het **Klein Seminarie van Mechelen** en studeerde Germaanse filologie aan de Katholieke Universiteit Leuven (1905-1909).

In Leuven was Lindemans bestuurslid van **Met Tijd en Vlijt** en van **Taal en Kennis**, werkte hij mee aan **Ons Leven** en stichtte hij *De Violier*, een clubje voor Brabantse studenten met literaire ambities. Ook leerde hij er **August van Cauwelaert** en **Ernest Claes** kennen. Daarna werd hij lesgever in de 'kostschool van Lindemans' in zijn geboortedorp. Van 1919 tot 1952 was hij directeur van het Hoger Landbouwkundig Instituut te Laken en sedert 1921 docent aan de Rijkslandbouwhogeschool te Gent. Lindemans had veel belangstelling voor streekgeschiedenis. Hij stichtte in 1911 *Eigen Schoon* dat vanaf 1926 *Eigen Schoon en de Brabander* zou heten en dat mee gedragen werd door de **Davidsfondsafdelingen** (waar zijn vader een belangrijke rol speelde) in de streek van Asse. Zijn toponymisch, genealogisch en historisch onderzoek hebben bijgedragen tot de bevestiging van het Vlaamse karakter van West-Brabant.

LITERATUUR: E. Eylenbosch, 'Lindemans Jan', in *NBW*, II, 1966.

LUC VANDEWEYER